

קצת לפני כניסת שבת והנה אני מוצאת כוחות לספר לכם את סיפור הלידה שלי.....

הריון לא קל, תינוק במצג עכז ואיום שכנראה אצטרך ניתוח קיסרי.

ביום רביעי באתי לביה"ח לבדיקות לקראת ניתוח האמת שכבר התחלתי להשלים עם רוע הגזרה.

ואז באולטרסאונד היא מבשרת לי שהעובר התהפך והוא במצג ראש, בכי, התרגשות והחלטה להתחיל זירוז לפני שיתחרט ויתהפך שוב.

מתקשרת להורים שיבואו כי מכניסים אותי לחדר לידה לזירוז, הם יוצאים לדרך, בן הזוג שלי עוזב את העבודה ובא ואז מודעים שיש עומס בחדרי לידה ואין לדעת מתי ניכנס.

אך כעבור שעתיים באו ואמרו לי תתכונני, עוד חצי שעה מכניסים אותך לחדר לידה, הזעקתי שוב את ההורים ובן הזוג והנה הגענו לרגע המיוחל...

פה כבר הייתי הכי רגועה בעולם, אני הרי יודעת ללדת וגם יולדת בקלות, ממש קטן עלי.

אז זהו שלא..... אחרי מעל 12 שעות בחדר לידה שבהם הרגשתי כל ציר וציר (האפידורל לא הוזרק נכון ושיתק לי רק את הרגליים ואת הצירים הרגשתי יופי) תוספת של גז צחוק (סטלה לא נורמלית) והרגשה שאם הוא לא יוצא עכשיו אני חונקת מישהו.... הגיח הנסיך לאוויר העולם.

היום ההורים הזמינו אותנו לחדר כדי לראות את התינוק (אתמול לא הספקתי) ולא הפסיקו להודות לנו.

נולד להם נסיך אמיתי וזה כשלעצמו שווה הכל.

גם לראות את האושר על פניהם, שווה כל דקה.

עכשיו מבינה את הדרך ויודעת שעשיתי את שלי ...